

215. Térj magadhoz...

sostenuto

mf *f*

1. Térj ma-gad-hoz drá-ga Si - on, Van még né-ked Is - te - ned,
2. Hul - lá-mok ha ré-mí-te - nek Mér-he-tet-len víz fe - lett,

Ki a-tyád-ként fel-ka - rol - jon, S szí-vét osz-sza meg ve - led!
S a ha-bok közt szí-ved re - meg: Félsz,hogy sí-rod ott le - led:

mp *f*

Azt dor-gál-ja, kit sze - ret, Más-képp Ő nem is te - het!
Ha a-lud-ni vé - led Őt, Ki re-mé-nyed és e - rőd,

p

Si-on! Ezt hát gon-dol - jad meg, Szabj ha-tárt bús gyöt-rel-mid - nek!
Si-on! So-ha se fe - ledd el, Ő meg-vív-hat ten - ge - rek - kel.

3. Bár hegy, halmok rengenének, Miket égi kéz emelt,
S indulása a nagy égnek, Végromlásra adna jelt:
Azt ne gondold, - látván ezt -, Hogy téged e perc elveszt:
Sion! Tudd, te meg nem dőlhetsz, Míg oltalmad Istentől lesz!

4. Hordozzad bár zsarnok láncát, Érjen kínos rab-halál.
Ha hitedet el nem hagyád, Utad égbe nyitva áll!
Örvendj mindig, és vigadj! Emlékezz, ki népe vagy?!
Sion! Nincs több Isten egynél, Benne hát ne kételkedjél!